

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi W.M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. VI ACa 1969/24, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 listopada 2025 r.,

- 1. umarza postępowanie;**
- 2. nakazuje Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie zwrócić na rzecz skarżącej kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od skargi.**

UZASADNIENIE

W.M. (dalej: „skarżąca”) pismem z 19 września 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 20 października 2025 r., wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, VI ACa 1969/24.

Pismem z 13 listopada 2025 r., wobec wyznaczenia terminu rozprawy przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie na 10 grudnia 2025 r., skarżąca cofnęła skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi, sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Przedmiotowa skarga dotyczy postępowania cywilnego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, VI ACa 1969/24, a zatem odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy k.p.c.

Stosownie do art. 391 § 2 k.p.c., w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Przepis ten na podstawie art. 397 § 3 k.p.c., stosuje się odpowiednio w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia.

Z uwagi na powyższe, wobec cofnięcia przez skarżącą skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, umorzył postępowanie wywołane skargą. Na podstawie tych samych przepisów, stosowanych z uwzględnieniem art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w pkt 2 orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł o zwrocie na rzecz skarżącej kwoty 200 zł uiszczonej przez nią tytułem opłaty od skargi.

[K.O.]

[a.ł]